

BATALJONSKRANT II-10 R.I.

DEZE JAARWISSELING.

Bij de aanvang van het nieuwe jaar haasten wij ons om onze vrienden en dierbaren te begroeten met een zalig en gelukkig nieuwjaar.

Als het lijden kan tracteren wij bij die gelegenheid, om onze vreugde en blijde verwachting tot uitdrukking te brengen. Dat feliciteren is een mooi gebruik, een oude traditie. Maar zoals met alle dingen die we dikwijls doen, worden dit voor vele mensen, louter formules, die geen zin en betekenis meer hebben. Dat is erg jammer.

Het meemaken van een Oudejaarsavond en een Nieuwjaarsdag moet ons toch iets zeggen. We worden herinnerd aan het vergankelijke, het eindige van alles, aan die voortdurende cirkelloop van geboren worden en sterven.

Wie zegt ons dat wij allen, wij en al degenen die wij een voorspoedig jaar toewensen, ook het einde van dit jaar zullen beleven?

Wat kan er in de loop van het komende jaar al niet gebeuren : welk geluk, welk verdriet houdt het verborgen?

Onze toekomst ligt in Gods hand. Het past ons God te bedanken voor al hetgeen Hij ons in het afgelopen jaar heeft geschonken.

Vraag en bid God dat Hij U ook in het komende jaar zal beschermen en zegenen want : aan Gods zegen is alles gelegen.

Daar denken wij misschien niet veel aan, maar het is toch zo.

Als deze gedachten ons bezielen en wij wensen elkaar op Nieuwjaarsmorgen : Zalig Nieuwjaar ; Gelukkig Nieuwjaar ; Voorspoedig Nieuwjaar ; Veel Heil en Zegen, dan hebben die woorden inhoud, het getuigt van onze actieve naastenliefde, het is een gebed tot God.

Wanneer we dan een borreltje drinken om het Oudejaar uit — en het Nieuwe in te luiden en het gebeurt met mate dan zie ik daar geen kwaad in. Wees op de eerste dag van het Nieuwe jaar gul met je wensen en begin zelf ook met goede moed aan het Nieuwe jaar.

AALMOEZENIER.

'T IS BIJNA 1947.

Een moeilijk jaar, met vele niet in vervulling gaande wensen en verlangens, is haast weer voorbij. Nog niet is het zo ver, dat het doel van onze verre reis, het brengen van rust en daardoor de mogelijkheid tot mobilisatie van alle krachten, die zouden moeten dienen om de gevolgen van de door de Japanners en door andere destructieve elementen geschapen wanorde op te heffen, is bereikt. Integendeel, was de stemming in het begin van 1946 nog wel zo, dat velen meenden optimistisch de toekomst in te kunnen blikken, nu, aan het eind van dat jaar concluderen verschillenden, dat de reis naar ons Indië voor niets zou zijn gemaakt.

Echter: men zal de dag niet prijzen alvorens het avond is.

1947 zal voor alle mannen van II—10 R.I., die met hun idealen in Maart van dit jaar de Nederlandse kust zagen verdwijnen, wel de oplossing geven.

Voor allen?.....

Neen, niet voor allen.

Twee van onze mannen, naar wier families onze gedachten thans wel in het bijzonder heen gaan, zullen als lid van onze soldatengemeenschap, die een bataljon nu eenmaal is, deze ontwikkeling der dingen niet meer meemaken.

Op 3 Juni van dit jaar ontviel ons de soldaat Dirk Willekus, terwijl de sergeant Hermannus Beverdam op 9 Augustus bij een oefening het leven liet. De beide stevige boys, allebei midden-twintigers, lieten ieder een open plaats achter in hun compagnie, zij, enthousiaste, robuste knapen worden momenteel door hun familieleden, vooral bij het scheiden van het jaar, wel heel erg gemist.

Moge de toekomst, nu nog verborgen, straks laten zien en moge iedere Nederlander de kracht vinden, daaraan mede te werken, dat hun zo betreurde dood niet voor niets zal zijn geweest.

C. M. B. OOMS.

Soerabaia, December 1946.

MEVROUW OOMS AAN HET WOORD.

In de eerste plaats dank ik Officieren, Onder-Officieren en Manschappen van II—10 R.I. nog hartelijk voor hun gelukwensen ter gelegenheid van ons 12 $\frac{1}{2}$ jarig huwelijksfeest.

Op mijn beurt wensch ik U allen een gezegende Kerst en 'n gelukkig 1947! We zullen de komende feestdagen vele momenten weer even „keihard” moeten zijn!

En nu iets voor de vrouwen in Holland die „de Kei” lezen. Ons

voetbal-elftal vraagt dringend nieuwe kleeding. Kampioenen zijn ook iets aan hun uiterlijk verplicht! De broekjes hebben we al, maar de shirts en kousen geven moeilijkheden vanwege de punten. Nu is mijn vraag: als nu de vrouwen — zoo mogelijk — eens ieder 1 punt afstonden? En dat opstuurden naar mij?

En dan nog dit: welk jong vrouwtje (in Holland) van II—10 heeft dringend behoefte aan baby-kleertjes? Laat ze haar adressen aan: Mevr. Muysken, Paul Gabrielstr. 84, Den Haag.

Het is niet veel — dus slechts een dringend geval komt in aanmerking!

L. E. OOMS—VAN KALSBEEK
Bernard Zweekade A'dam (Z)

MIJN HOLLAND.

Landje met je groene bossen
Gouddoorstraald van zonneschijn,
Met je hoge, trotse bomen
En hun altijd nieuw refrein.
Van de licht-deinende blaadjes
Zachtjes wuivend op de wind:
HOLLAND, je bent 'n juweeltje
Voor een echte natuurvrind.

Landje met je groene velden
En je ruisend gele graan.
Met je volgeladen aren,
Alles, alles trekt ons aan.
Je ontgonnen landerijen
En je vette, zware klei
En je geurig riekend' oppers
Op je hooiland, rij aan rij.

Landje met je paarse heide,
Onafzienbaar, eind'loos ver.
Met je gonzend nijv're bijtjes
En je berkjes, her en der.
Met je kudden en hun herders
Slechts sporadisch nog verspreid:
HOLLAND, je bent 'n juweeltje
Van verrassende schoonheid.

Landje met je heuvels, dalen
En het beekje dat daar vliedt,
Kabb'lend langs bemoste oevers
Naar 'n onbekend verschiet.
Met je grote forse eiken
En hun trotse bladerkroon :
HOLLAND, je bent 'n juweeltje
Door je weeld' aan natuurschoon.

Landje met je blonde duinen
En je wijde, blauwe zee,
Met z'n bruisend-sterke branding
Lokkend steeds naar verre ree.
Met je dijken en hun polders
Slechts ontstaan door noeste vlijt :
HOLLAND, je bent 'n juweeltje
En een beeld van werkzaamheid.

Landje met je wijde plassen,
Met je ven en met je wad
En je klaat'rende fonteinen
Waar het water speels rondspat.
Met je klare, held're meren
Dicht begroeid met 't blanke riet :
HOLLAND, je bent 'n juweeltje
Schoner landje is er niet.

Landje, 'k wed dat men zal zeggen :
— Hoever men je ook verlaat —
Dat er nergens op de wereld
'n Tweede Nederland bestaat.
Door je bossen en je velden,
Door je heide, heuvels, dal
Komt het, dat, wie je gezien heeft
JE NOOIT MEER VERGETEN ZAL!

Sold. B. W. SMITS
Staf-Compie.

HET LICHT IS ROND (Pierre Kamp).

Het licht is rond en rolt naar alle kanten de bergen op en af, de dalen door, de wegen in en uit en langs de planten stijgt het de bomen in en gaat het alles voor.

Waarheen? Ik vraag dat niet, ik kom, ik ga, omdat mijn handen en mijn voeten, mijn ogen en mijn hart zo moeten en ik het licht nu eenmaal zo versta.

WIE HOOG VLIEGT.....

Kortgeleden had ik het voorrecht in Batavia zelf te mogen sturen in een pipercup (eenvoudig verkenningsvliegtuig). Het was een kist met dubbele besturing. Ik zat voorin; de piloot achter mijn rug, ook met een stuurinrichting. Ik cirkelde wat boven Tandjong Priok, toen we in een onweersbui kwamen. De piloot schreeuwt in mijn oor: „Laat de zaak even los, dan zal ik hem eruit manoeuvreren”.

Na een paar minuten kreeg het vliegtuig kuren. Het begon te zwaaien als een militair, die net een halve fles teveel op heeft, ging op zijn kant staan, begon ijselijk korte bochten te draaien en naderde moeder aarde met verbluffende snelheid. Aha, denk ik, die piloot wil je de stuipen op je lijf jagen, houd je goed, ouwe jongen! Ik vertrok geen spier, verroerde geen vin en zette een gezicht als wijlen Mussolini zelf.

Maar alles heeft zijn grenzen en zo keek ik tenslotte eens tersluiks over mijn schouder. Tot m'n verbazing zag ik ook in de ogen van de piloot een min of meer bezorgde uitdrukking en toen begon er een nachtpitje bij me op te gaan. Ik zeg: „Wie stuurt er eigenlijk!” De piloot zegt: „Allemachtig!” (eigenlijk zei hij heel wat anders, maar dat neemt de redactie toch niet op) en hij grijpt als een wilde naar de stuurknuppel.

Wat was het geval! Na de bui te zijn ontvlucht, had de piloot me op mijn schouders getikt, ten teken, dat ik weer moest gaan navigeren, maar daar had ik niets van gemerkt.

De kist was dus aan zichzelf overgelaten en bleek levensmoe te zijn. Maar dat hij bij zijn poging tot zelfmoord twee onschuldige mensenkinderen in zijn lot wilde laten delen, dat neem ik hem nog steeds kwalijk.

U ziet, waarde vrienden, dat een infanterist het beste met z'n beide benen op de grond kan blijven. Ook daar kan men vallen, maar in ieder geval niet van zo hoog.

De toekomstige air-liaison-officier
1e Luit. R. v. RIETSCHOTEN,
2—II—10 R.I.

BATALJONSSPORT.

Voetbal.

Vorige week vroeg iedereen, die zich maar een beetje voetbal-liefhebber vond, zich af hoe ons elftal het zou maken tegen de kopploeg H.B.S. een club die al jaren een goede reputatie heeft in

Soerabaja. De stemming op de training op de Donderdagmiddag daarvoor was goed en een ieder van onze spelers zei : „Als we ons maar weer voor de volle 100% geven dan loopt het wel los.” Even kwam er een moeilijkheid in onze gelederen, doordat we onze uitstekende back Drenth moesten missen. Daardoor werd majoor Mensing weer in het team opgenomen.

Zaterdagmiddag hing er een flinke bui boven het veld maar desondanks liet scheidsrechter Jong Han Ru de wedstrijd beginnen. Het bleek dat we niet behoefden te verliezen. Nogal vrij spoedig viel het eerste doelpunt. Maar H.B.S. liet het er niet bij zitten en kwam stevig opzetten en maakte de stand gelijk. Voor de rust was het geheel bij ons een beetje slap, maar na de rust zag men onze geestdrift aangroeien van minuut tot minuut. Als Wim Loo plotse-ling de bal op 25 meter afstand van het doel krijgt toegespeeld, legt hij hem eerst rustig stil en na een „ouderwetse” haal op goal is de stand 2—1 voor ons.

Nu gaat de middellinie meer stuwen en als 10 minuten voor het einde de keeper de bal wil grijpen is Sergt. Loo hem net voor en verdwijnt de bal in het doel : 3—1.

Daarna kwam spoedig het einde. Zo hebben we H.B.S., van de kop verdrongen om zelf de leiding te nemen.

Dinsdagmiddag heeft het Landmacht-elftal een wedstrijd gespeeld tegen de Lucht- en Zeestrijdkrachten, die door de Landmacht werd gewonnen met strafschoppen. In dit elftal speelden 6 spelers van ons Bataljonselftal mee. Goed zo jongens! Daar de Mariniers gewonnen hebben van de Burgers, krijgen we 2e Kerstdag de traditionele wedstrijd Landmacht—Mariniers.

2e Lt. A. MEULENBELD

Deze wedstrijd werd door de Landmacht verloren na het nemen van strafschoppen.

Red.

EEN WOORD TOT ALLE GEHUWDE MANNEN VAN II—10 R.I.

Ik hoor U de verzuchting slaken : „Ik weet de laatste tijd niet meer wat ik schrijven moet.” Mag ik U een vraag stellen?!!

Bent U wel eens een keer van Uw werk of van een of andere reis thuis gekomen, dat U dan 's avonds — gezellig ieder aan een kant van de haard, of misschien wel samen aan een kant gezeten — tegen Uw vrouw zei : „ik heb je van daag niets te vertellen!?” Dat weiger ik te geloven. Er was immers altijd wel iets waarover U praten kon. En waarom dan *NU* niet meer. Waarom moeten er

soms enkele dagen, soms zelfs weken verlopen, zonder dat U haar schrijft. Er is toch zooveel waar U over schrijven kunt. Over boeken die U leest, over een film door U gezien, over politiek en vult U zelf maar verder aan. Bij al deze dingen heeft de vrouw de steun van haar man nodig.

Neen, U hoeft niet te schrijven over alle mogelijke en onmogelijke militaire gebeurtenissen, dat interesseert de vrouw niet zoo erg. Er moet in Uw brieven contact zijn met Uw vrouw. U moet in Uw brieven iets leggen van U zelf, zoo, dat Uw vrouw uit het geschrevene kan lezen : dat is mijn man.

Met een laatste raad wil ik dit praatje besluiten. Als Gij de brieven van Uw vrouw beantwoordt leg deze dan naast U neer en ga regel voor regel na : wat kan ik daarover zeggen. Schrijf zooals U tegen haar zou praten, als ze bij U was.

Als zoo het brieven schrijven op hooger peil wordt gebracht, dan zal Uw vrouw zich niet zoo eenzaam en verlaten gevoelen als nu helaas zoo dikwijls het geval is.

Soerabaia, 29 October 1946.
ROEMAGI.

WIST U DAT,

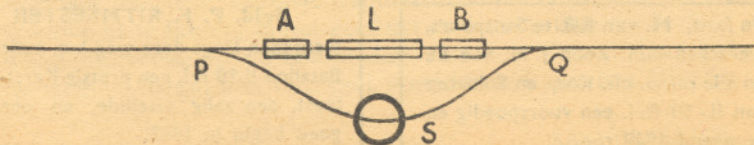
het niet alleen in Soerabaja regenen, gieten kan, maar ook in Amsterdam? Zo hard regenen, dat op de reunie in Mokum een van de deelnemsters haar excuses maakte over haar natte schoenen, en kousen en tegen mevr. Ooms zei : „Mefrou, het hoosde, het hoosde, ik dacht dat so de ark om 'n hoekie sou komme!”

de Mariniers de wedstrijd tegen de landmacht op 2e Kerstdag volgens de radioreporter zeer verdiend gewonnen hebben.....

het bestaan van de verbinding eerst dan beseft wordt, als de lijn gestoord is.

RANGEERPZZLES.

1) De locomotief L is te zwaar om over de draaischijf S te mogen. De vraag is de wagons A en B van plaats te doen verwisselen.

2) Een zelfde puzzle, maar nu links van de locomotief 2 wagens, A en B en rechts er van de wagons C en D. (alles van links naar rechts).

Gevraagd wordt nu A en D te verwisselen en ook B en C.

Dus van: ABLCD moet het worden DCLBA.

Maar hoe?

C. O.

MEDEDELING.

Wegens plaatsgebrek in de Kei is het ons helaas niet meer mogelijk alle felicitatieberichten e.d. op te nemen, We zullen ons moeten beperken tot geboorte-, verlovings- en huwelijks advertenties.

ANTWOORDEN VAN „WIE WEET HET”.

1. Philips II afgezworen.
2. Vreesaanjaging.
3. Een Venetiaans ontdekkingsreiziger.
4. Frederik de Grote.
5. Medewerking.
6. Byrnes.
7. Verbindingslijnen van plaatsen met gelijke luchtdruk.
8. Henriëtte van Eyck.
9. Een Antilope.
10. Een jachtvlieger 1914—1918.

Sergt.-Maj. D. STEENBERGEN
wenset al zijn vrienden, Officiëren,
Onder-Officiëren, Korporaals en
Soldaten van II-10 R.I. een Geluk-
kig Nieuwjaar.
Muiderberg-Amsterdam.

de fam. M. van EE te Santpoort,
wenschen hun Zoon J. M. van EE
en alle off. o.-off. Korp en Soldaten
van II-10 R. I. een voorspoedig en
gezegend 1947 toe.

De : **Korp. G. M. VEERHUIS**
Sold. I kl. R. WOLTHA
Sold. A. LAGING
Sold. P. v. ROSSUM
Sold. C. KEULTJES
Sold. L. OOSTERVEEN
Sold. P. F. RITMEESTER

wenschen langs deze weg hun oude
Bataljon II-10 R.I. een prettig Kerst-
feest, een zalig uiteinde, en een
goed begin in 1947.